

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 2

van **KATRIEN SCHRYVERS**

datum: 26 september 2017

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Sociale woningen - Versnelde toewijzing

In het Kaderbesluit Sociale Huur is in een mogelijkheid voorzien tot versnelde toewijzing van een sociale woning. De beslissing om versneld een woning toe te wijzen moet gebaseerd zijn op bijzondere omstandigheden van sociale aard. Sinds 1 januari 2014 werden de mogelijkheden tot versnelde toewijzing uitgebreid, zodat de versnelde toewijzing mogelijk werd niet enkel voor daklozen, maar ook voor jongeren niet ouder dan 21 jaar die zelfstandig wonen of gaan wonen met begeleiding van een centrum algemeen welzijnswerk (CAW), personen die met toepassing van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand, zelfstandig wonen of gaan wonen met begeleiding van die erkende dienst, of mensen met een psychiatrische problematiek (artikel 24).

Er wordt ook duidelijk afgebakend wie de versnelde toewijzing kan vragen. De verhuurder kan als voorwaarde voor een versnelde toewijzing stellen dat andere begeleidende maatregelen dan de basisbegeleidingstaken worden aangeboden door de aanvragers. Deze begeleidende maatregelen worden opgenomen in een begeleidingsovereenkomst.

De verhuurder kan een vraag tot versnelde toewijzing alleen weigeren als hij in het jaar van de aanvraag al 5 procent versnelde toewijzingen heeft gedaan.

In het najaar van 2016 werd de aangekondigde evaluatie van het kaderbesluit gestart. Belangrijk voor een evaluatie is ook zicht te hebben op de cijfers. In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 328 van 13 januari 2015 gaf de minister aan dat in het kader van de evaluatie van het kaderbesluit cijfergegevens verzameld zullen worden. Ondertussen werd het evaluatierapport van de sociale huurreglementering 'Vereenvoudiging van het sociaal huurstelsel. Van het regelen van details naar regelen volgens principes' afgewerkt.

1. Welke conclusies trekt de minister uit het evaluatierapport? Welke acties koppelt de minister daaraan?
2. Hoeveel versnelde toewijzingen gebeurden er in totaal sinds 1 januari 2014, en hoeveel waren dat er per doelgroep? Graag een opdeling per jaar. Hoe verhouden deze cijfers zich tegenover het totale aantal sociale huurwoningen dat per jaar werd toegewezen?

3. Hoeveel begeleidingsovereenkomsten werden in het kader van de versnelde toewijzing gesloten sinds 1 januari 2014, en door wie wordt de begeleiding dan opgenomen?
4. Zijn er gemeenten waar in het toewijzingsreglement gekozen is om het percentage van 5 percent versnelde toewijzingen te verhogen? Zo ja, welke en voor welke doelgroepen?
5. Hoeveel mensen stroomden sinds 1 januari 2014 door naar een sociale huurwoning vanuit een initiatief beschut wonen? Hoeveel vanuit dakloosheid? Hoeveel jongeren aangemeld door een CAW? Graag een opdeling per jaar.
6. Een van de mogelijke problemen betreft de capaciteit van de diensten die de begeleiding op zich nemen: CAW, OCMW, Initiatieven Beschut Wonen, psychiatrische zorg in de thuissituatie.

Kan de minister al dan niet bevestigen dat deze diensten over de nodige capaciteit beschikken om die begeleidingstaken op zich te nemen?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 26 september 2017

van **KATRIEN SCHRYVERS**

1. In het onderzoeksrapport "Vereenvoudiging van het sociaal huurstelsel. Van het regelen van details naar regelen volgens principes" van het Steunpunt Wonen werd de toewijzing via artikel 24, § 2 van het Kaderbesluit Sociale Huur grondig geëvalueerd. Deze evaluatie bestond uit een kwantitatief luik (op basis van de beschikbare cijfergegevens) en focusgesprekken met de relevante huisvestings- en welzijnsactoren. De conclusie was dat de versnelde toewijzing in ieder geval een middel is om de meest kwetsbare doelgroepen een vlottere toegang tot de sociale huisvesting te garanderen. Op deze manier is het bovendien ook mogelijk voor de betrokken actoren om te doen waar ze het beste in zijn. De sociale huisvestingsmaatschappijen verhuren de woning, de welzijnsactoren nemen de begeleiding van de betrokken huurder op zich. Echter, op het terrein blijken verschillende aandachtspunten te bestaan. Deze zijn zowel juridisch als praktisch van aard. Zo is er veel onduidelijkheid over de verhouding tussen de verschillende toewijzingsmogelijkheden aan kwetsbare doelgroepen (versnelde toewijzing, verhuring buiten stelsel en lokaal toewijzingsreglement). Ook de verschillende toewijzingsregels van gemeenten en het toepassingsgebied van de verhuurders maakt de versnelde toewijzingen soms moeilijk uitvoerbaar. Daarnaast zijn er ook enkele aandachtspunten die betrekking hebben op het begeleiden van de huurder. Tijdens de focusgroepen is het belang benadrukt van een goede communicatie tussen de verhuurder en de begeleidende dienst, zowel tijdens de duur van de begeleiding als na afloop. In sommige gevallen verloopt dit erg vlot, maar dit is niet steeds het geval. Mijn administratie onderzoekt momenteel de mogelijkheid om de aandachtspunten wat betreft de versnelde toewijzing weg te werken in het kader van de vereenvoudiging van het sociaal huurbesluit.
- 2-6. Mijn administratie beschikt niet over de gevraagde gegevens. Zoals reeds aangegeven vindt u kwantitatieve informatie over het versneld toewijzen wel terug in het hogervermelde rapport.